

Нова правдива дорога до життя

Бачите, яку любов дав нам Отець, щоб нам називатися і бути дітьми Божими. Світ тому не знає нас, що не пізнав Його.

Хто читає, нехай розуміє!

Улюблені! Ми тепер діти Божі, але ще не відкрилося, що будемо. Знаємо тільки, що, коли відкриється, будемо подібні до Нього, тому що побачимо Його, як Він є (1-е Іоана 3,1-2).

Всім людям, котрі бажають благочестиво жити, доводиться багато терпіти різних кривд, насмішок і наруг як від своїх рідних, так і від одноплемінників. Це все робиться тому, що люди не знають Бога, Бога істинного, якого відкрив нам Собою Ісус Христос, Спаситель наш. Ясне розуміння можна взяти з Євангелія від Іоана (14,7-10): Ісус сказав: «Коли б ви знали Мене, то знали б і Отця Мого. І віднині знаєте Його і бачили Його. Филип сказав Йому: Господи, покажи нам Отця, і нам вистачить. Ісус сказав йому: стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене, Филипе? Хто бачив Мене, той і Отця бачив; як же ти говориш: покажи нам Отця? Хіба ти не віриш, що Я в Отці і Отець у Мені? [...]». Які тут явні і зрозумілі слова, що Бог живе в людині. Бог тоді живе в людині, коли людина живе в Бозі, тобто в доброму розташуванні духа. Добре розташування духа означає: роздуми про вічний основний Закон Божий, що полягає в Десяти Заповідях Божих. Заповіді Божі вказують нам на наші гріхи. Без закону гріх мертвий. Хто ж слухняний голосу Божому, за словом пророка Ісаї, котрий говорить: «Звертайтеся до закону й одкровення. Якщо вони не говорять, як це слово, то немає у них світла» (Ісаї 8,20). У теперішній же час з'явилося багато так званих віруючих, таких, як баптисто-євангелістів, п'ятдесятників та інших різнорідних найменувань, які проповідують, що закону Божого дотримуватися не потрібно. Деякі, як наприклад, адвентисти дня сьомого, хоч і дотримуються закону, але неправильно тлумачать Священні Писання, бо з дня на день очікують взяття себе на небо, і що земля з усім, що є на ній, згорить буквальним вогнем. Таке розуміння, і таке тлумачення, і проповідування ми, християни, вважаємо оманливою і шкідливою думкою. Знаємо ж, що все це повинно бути. Бо Сам Господь наш Ісус Христос сказав: «бо багато хто прийде під іменем Моїм і казатиме: «я Христос», і багатьох спокусять» (Матфея 24,5).

Ясне і правильне розуміння, що небо і земля, і все, що на ній, не згорить буквальним вогнем, ми, християни, в цьому № наводимо тексти зі Священних Писань, з яких будь-яка думаюча людина може зрозуміти. По-перше, після всесвітнього потопу Бог сказав: «[...] не буду більше проклинати землю за людину, тому що помисли серця людського — зло від юности її; і не буду більше знищувати усе живе, як Я зробив: надалі в усі дні землі сівба і жнива, холод і спека, літо і зима, день і ніч не припиняться» (Буття 8,21-22). Земля не захитається повік віку (Псалом

103,5). «Рід проходить, і рід приходить, а земля перебуває повіки» (Екклезіяста 1,4). Господь сотворив землю не даремно, але Він сотворив її для проживання (Ісаї 45,12-18). «Праведні будуть жити на землі [...]» (Притчі Соломона 2,21, а також Єремії 25,5). Ясно видно з цих слів, тобто віршів, що земля не згорить буквальним вогнем.

По-друге, ми, християни, правильно розуміємо і проповідуємо, що Христос Бог живе в серцях людських, для чого наведемо декілька віршів зі Священних Писань, із котрих будь-яка розсудлива людина може зрозуміти, що Христос – істинний Бог – живе в серці людини всюди і скрізь. «Бо так говорить Вишній і Звеличений, Який вічно живе, — Святий ім'я Його: Я живу на висоті *небес* і у святилищі, й також із упокореними і смиренними духом, щоб оживляти дух смиренних і оживляти серця упокорених» (Ісаї 57,15). Ісус Христос сказав: «Перебувайте в Мені, і Я у вас [...]» (Іоана 15,4). «Того дня дізнаєтесь ви, що Я в Отці Моєму, і ви в Мені, і Я в вас» (Іоана 14,20). «Ісус сказав йому у відповідь: хто любить Мене, той слово Моє збереже; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до Нього і оселю сотворимо у Нього» (Іоана 14,23). Св. Апостол Павло говорить: «Хіба ж не знаєте, що ви — храм Божий і Дух Божий живе у вас?» (1-е до Коринф'ян 3,16). «Хіба не знаєте, що тіла ваші є храм Святого Духа, Який живе у вас і Якого ви маєте від Бога, і ви не свої?» (1-е Кор 6,19). «Бо ви — храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселюся в них, і ходитиму в *них*, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом» (2 Кор 6,16). «Перевіряйте самих себе, чи у вірі ви; самих себе дослідуйте. Чи ви не знаєте самих себе, **що Ісус Христос у вас?** Хіба тільки ви не ті, ким повинні бути» (2 Кор 13,5). «Діти мої, для яких я знову в муках народження, доки не відобразиться **у вас Христос!** (Галатам 4,19). Можна було би ще багато навести місць зі Священних Писань, що Христос – Бог живе у плоті людській, але я думаю, що всяка розсудлива душа і з цього зрозуміє; добре знаючи, що дурні не зрозуміють; вважаючи дурними тих, котрі думають, що вони знають, як належить; і вважаючи розсудливими тих, які хоч трохи повірять і розсудять.

Численні так звані віруючі, опираючись на вірш, де сказано: “тому що побачимо Його, як Він є”. Думають, що побачать Його – блискучого, незвичайного чоловіка; забуваючи те, що написано: «Бога ніхто ніколи не бачив [...]» (1 Іоана 4,12). Святий апостол Павло написав: «Єдиний, Який має безсмертя і живе у неприступному світлі, Якого ніхто з людей не бачив і бачити не може [...]» (1-е Тимофію 6,16). Господь наш Ісус Христос, Котрий відкрив нам Собою Бога Отця, був подібний до нас чоловік, але тільки лагідний, смиренний і слухняний, навіть до смерті, і смерті хресної. Між народом не пізнавали Його. Коли прийшли арештовувати Його, Юда дав знак, поцілувавши Його. Як же ви, баптисто-євангелісти, адвентисти, п'ятдесятники і різнорідні духобори, розумієте і проповідуєте, що побачите Його? Коли бачити Його не можливо, бо Він є Дух. Бог, посилаючи рабів Своїх, говорить: «Іди до народу Мого (тобто того, що називається іменем Моїм – С.Б.) і вкажи йому на злочини його»; для цього я прошу прочитати книгу пророка Єзекиїля 2 і 3 глави і зрозуміти. Тому я прошу всіх, котрі називають себе іменем Господнім, якщо не вірите нам, посланцям Його, то «Дослідіть Писання, бо ви сподіваєтесь через них мати життя вічне; а вони свідчать про Мене» (Іоана: 5, 39).

Зрозумійте, що дні язичників закінчилися 1914 року. Світила небесні (духовні) згасли, не дають світла від себе. А Христос сказав: «Я Світло, прийшов у світ, щоб усякий, хто в Мене вірує, не залишався у темряві» (Іоана 12,64). Ісус Своїх учнів назвав: «Ви – світло світу [...]» (Матфея 5,14). Бог через раба Свого Іоїля говорить: Сонце перетвориться у тьму, і місяць – у кров, перше, ніж настане день Господній, великий і страшний. Сонце і місяць, і зірки означають світила духовні (тобто людину, яка показує собою світло). Але де ці люди? Таких майже немає. Для цього необхідно серце своє зробити новим, згідно з ученням Христа Ісуса. І це потрібно зробити тим людям, що хочуть владарювати, головувати, і котрі хочуть іти попереду та вказувати іншим світло. Оскільки створіння з надією очікує одкровення синів Божих. Не безсловесне створіння очікує одкровення синів Божих, але люди, які не вміють відокремити правої руки від лівої; такі очікують одкровення синів Божих, тобто чесних, непідкупних, що люблять правду і люблять Бога, і ближніх своїх, як самих себе.

«Отже, коли побачите мерзоту запустіння, провіщену пророком Даниїлом, яка стоїть на святому місці, – хто читає, нехай розуміє» (Матфея 24,15). Дійсно, тепер чимало людей бачить, що на тому місці, де повинні стояти достойні, праведні, чесні мужі, стоїть мерзота запустіння, або мало не кожен відданий зискові, горді, зарозумілі у справі страждальців не вникають, а лишень аби свої години відбути. Головне – ті, котрі говорять, що вони послідовники Христа і наставники, й учителі народу, в таких зовсім совісті немає. А гляньте на підростаюче покоління, що з нього буде? Це питання страшне. Ніякого страху, ніякого послуху та поваги ні в кому не видно; багато хто говорить, що освіченість збільшується. За моїми спостереженнями, беззаконня збільшується з кожним днем; у зв'язку з цим треба кому належить вжити суворих заходів, щоби відвернути прийдешні біди. І це все тому робиться, що законодавці не керуються книгою Вічних Законів, тобто Біблією. Наприклад: встановили рівні права дітей на землю як чоловічої, так і жіночої статі. І тепер ворогування, суперечок і судів без ліку, і до чого воно дійде, це важко сказати. У книзі ж Вічних Законів ясно сказано: «[...] якщо хто помре, не маючи у себе сина, то передайте наділ його дочці його; якщо ж немає у нього дочки, передайте наділ його братам його; якщо ж немає у нього братів, віддайте наділ його братам батька його; якщо ж немає братів батька його, віддайте наділ його близькому його родичеві з покоління його, щоби він успадкував його [...]» (Числа 27,8-11).

Багато хто думає, що кінець цього світу настане моментально. Думають і навіть говорять, як наприклад: баптисто-євангелісти, адвентисти, п'ятдесятники та різні інші, що сонце насправді померкне, місяць не дасть від себе світла, зірки спадуть із неба, і вони всі, котрі так думають і говорять, будуть захоплені на хмарах повітрям і полетять на небо, і звідти будуть судити народи, і що земля ця і небо згорять, і що Господь для них сотворить нове небо і нову землю. Так думати і говорити – це безумство і нерозуміння, і викривлення Господніх пророчих слів. Наприклад, для розуміння візьмімо хоча би місце зі Священних Писань пророка Ісаї (13,13), де говориться: «Для цього потрясу небо, і земля зрушиться з місця свого у люті Господа Саваофа, у день палаючого гніву Його». Хто бачить, що «небо тряслось і земля зрушилася з місця свого»? Ми, християни, це бачимо своїми

очима, що «небо потряслося», це значить: високі духовні і будь-яка інша влада потряслась і втекла; і «земля зрушилася з місця свого», – це значить: кордони пересунуті з місць своїх. Той же пророк Ісаї говорить (13,10): «Зірки небесні і світила не дають від себе світла; сонце меркне при сході своєму, і місяць не сяє світлом своїм». Зверніть увагу на слово: «сонце меркне при сході своєму». Це значить: коли одна влада падає, то інша влада, що займає її місце, якою б вона не була, думає і навіть обіцяє, що краще буде керувати, але коли сходить, то тим самим шляхом іде, як це і є насправді, тільки подивіться добре. Далі той же пророк говорить: «Тоді кожен, як переслідувана сарна і як покинуті вівці, повернеться до народу свого, і кожен побіжить у свою землю» (Ісаї 13,14). Подивіться на колишню Росію: скільки в ній зробилося республік, значить: кожен повернувся до народу свого і побіг у землю свою. А подивіться тут: сперечаються за різні поділи, за різні автономії! Але чи дасть поділ яку-небудь користь? Говорю правду в Господі, що ні, не дасть. А дасть користь єднання, згода, любов, правосуддя згідно з ученням Господа нашого Ісуса Христа.

Тому я прошу і молю всіх, тим більше тих, котрі шукають Господа, баптисто-євангелістів, адвентистів, п'ятдесятників і різних інших; облиште ваші думки летіти на небо, проповідуйте Царство Боже на землі, і на цій землі, тобто в Польщі, де ми живемо. Бо життя наше, як одна хвилина; робіть свою справу завчасно, і Бог у свій час віддасть нашу нагороду, тобто вічне життя. На всілякі запитання про Царство Боже (небесне, духовне) я у міру можливості, наскільки мені Господь дає розуміння, даю поради, як особисто словами, так і письмові. Нехай допоможе нам усім Господь проголошувати Царство Його. Амінь.

Видавець редактор Стефан Бохонюк.